

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 27 ՍԵՄՏԵՄԵՐ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս ՚ս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 66-67

ԳՈՂԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

Յնծուծեան աղաղակներով վԱստուած փառաբանեցէք, ով համայն աշխարհ.
ներբողէք Անոր փառաւոր անունը:
Սբանչելի են գործերդ, այնքան մեծ է զօրութիւնդ, որ թշնամիներդ ակամայ պիտի խոնարհին Քու առջեւդ: Ամբողջ աշխարհը կ'երկրպագէ Քեզի, կը ներբողէ Քու սուրբ անունդ: Քու աչքդ միշտ կը հսկէ ազգերուն վրայ, ուստի ապստամբները թող չհպարտանան: Մեզ փորձեցիր, ով Աստուած. այնպէս ինչպէս արծաթը հալոցէն կ'անցնեն զտելու համար: Թոյլ տուիր որ փորձուծեան մէջ իյնանք, ծանր նեղութիւններ կրել տուիր մեզի: Հուրէ ու ջուրէ անցուցիր մեզ, բայց ի վերջոյ մեզ դուրս բերիր նեղութիւններէն եւ հանգստացուցիր: Ողորմէ մեզի եւ օրհնէ մեզ, բարեհաճ եղիր մեզի հանդէպ, որպէսզի աշխարհը գիտնայ Քու կամքդ, բոլոր ազգերը ճանչնան թէ Դուն ես փրկիչը: Ժողովուրդները թող գոհութիւն յայտնեն Քեզի, ով Աստուած, ազգերը թող ուրախանան ու ցնծան, որովհետեւ Դուն արդարութեամբ կը դատես ժողովուրդները, եւ աշխարհի բոլոր ազգերը Դուն ինքդ կ'առաջնորդես: Ողորմէ մեզի եւ օրհնէ մեզ, բարեհաճ եղիր մեզի հանդէպ:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

Պահապան ամենայնի Զրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ԻՍՎԱՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄՏՈՒԹԻՒՆ 17:1-9

Հերաբրքրական վերլուծության առիթ է որ կ'ընծայե Առակաց գիրքը, երբ իւրաքանչիւր իմաստուն խօսք կը ներկայացնէ մեզի: Ահա այդ իմաստուն խօսքերուն շարունակութիւնն է 17րդ գլուխը, որ կը սկսի հեպտեալ նախադասութեամբ. «Աղէկ է պարտա մը չոր հաց ուրիշ խաղաղութեամբ, քան թէ քուն մը լեցուն գոհեր՝ կռիով»: Ասկէ առաջ ալ արքայայտուած էր այս մասին, որ ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ առիթ փալու մարդ արարածին եւ մրաձելու բաւարարութեան մասին: Երբ մօտէն կ'ուզենք ուսումնասիրել կեանքը, ապա կը տեսնենք, որ արդէն մարդ արարածին ծնունդէն սկսեալ, ան կը սկսի լացով ու փառապանքով, առաւել եւս երբ գալիք օրերը աւելի ծանր կը դառնան, երբ այս անգամ կը մրաձէ աւելին ունենալու մասին: Մինչ այդ երբ Քրիստոս համեմարեց մարդու կեանքը երկինքի թռչուններուն եւ դաշտի շուշաններուն, ըսելու համար թէ դիտեցէք, որոնք ինչպիսի վայելքը ունին, մինչ մարդու պարագային մրահոգութեան, որ կ'առաջնորդէ, անապահովութեան, կասկածի, ու իր վերջոյ՝ վախի: Այսօր կ'ուզենք աւելին ունենալ, ներքին պարերագմի, կռիւի վիճակի մէջ ենք, մեր ուզածը ձեռք ձգելու համար, սոռնալով որ Աստուծոյ Ինք կրնայ մարակարարել, բայց որովհետեւ Աստուծոյ նկատմամբ մեր վստահութիւնն է, որ կորսուած է, չկայ, ահա թէ ինչու կորսնցուցած ենք նաեւ մեր ներքին խաղաղութիւնը:

«Նստիւն ծառան նախապիւնք բերող որդիին կ'իշխէ» 2 հմր: Այո, այն ծառան որ իր փրոջ մասին կը մրաձէ, շար աւելի աղէկ է, քան այն որդիէն որ իր ծնողքին նախապիւնք կը բերէ: Հերաբրքրական է 3րդ համարը, ուր ցոց կու փայ, թէ մեր արարքները ոչ թէ միայն Աստուծոյ յայտնի են, այլ՝ Անոր դասաստանին ենթակայ: Համեմարական է որ կ'ընէ, ինչպէս որ ոսկին ու արծաթը հալոցին մէջէն կ'անցնին զտուելու համար, այնպէս ալ մեր սրտերը Տէրն է որ կը փորձէ: Ահա թէ ինչ կ'ընէ Տէրը Եսայի մարգարէին միջոցաւ. «Ահա քեզ մաքրեցի, բայց ոչ թէ արծաթի պէս, քեզ նեղութեան հալոցին մէջ փորձեցի» Եսայի 48.10: Սա կը յիշեցնէ, թէ փորձութիւնները յաճախ նաեւ մեզ գրելու, մաքրելու առիթներ են ըստ այնմ մեզ պարտաստելու համար, որուն յաճախ կրնանք դժգոհիլ, թէ ինչու արդեօք այս բոլորը կը պարտաստեն, ու ոչ թէ միայն կը պարտաստեն, այլ կը պարտաստեն մեզի: Ահա յաղ հարցումին պարտաստանը: Միւս կողմէ, մենք հազիւ կարողութիւնը ունինք ոսկին ու արծաթը քննելու, գրելու, բայց կարողութիւնը չունինք սրտերը քննելու եւ զննելու:

Բնական երեւոյթ է, երբ կ'ընէ. «Չար մարդը անիրաւին մտիկ կ'ընէ, ու ստախօսը վնասակար լեզուին ականջ կը դնէ» 4րդ համար, որ կը նշանակէ չար մարդը իր արարքները արդարանցնելու համար պիտի այդպիսի բաներու ականջ փայ: 5րդ համարը կը յիշեցնէ եւ կը զգուշացնէ, որ չըլլայ թէ աղքատը ծաղրանքի առարկայ դարձնելու կամ ձախորդութեան վրայ ուրախանալու, որովհետեւ այդ բոլորին համար հաշիւ ունինք փալիք արդար Դատարարին: Իրապէս ուրախութիւնը սերունդէ սերունդ կը փոխանցուի երբ աստուածահաճոյ կեանքով ապրող զաւակներ կը դառնան պսակը ոչ թէ միայն իրենց ծնողներուն, այլ՝ մեծ ծնողներուն: Նաեւ զաւակներ երբ կ'ունենան աստուածավախ ծնողներ որոնք այդ ուղղութեամբ դաստիարակած կ'ըլլան իրենց զաւակները, այս անգամ անոնք կը դառնան պարծանքն ու ուրախութիւնը այդ զաւակներուն: 7րդ համարին մէկ այլ ուրիշ փարբերակը Քրիստոս առիթով մը ներկայացուց ըսելով. «Կարելի չէ քաղցր աղբիւրէն լեղի ջուր ունենալ, ոչ ալ լեղին աղբիւրէն քաղցր ջուր»: 8րդ համարը կը ներկայացնէ, է ինչպէս նուէր, պարգեւ կոչուածը կրնայ օգտակար ըլլալ, բայց նայած ինչ բանի, բարիքի կամ չարիքի: Կախում ունի ինչ դիտումով կ'ընենք այդ բոլորը նուէր փալու կամ նուէր ստանալու: 9րդ համարը սիրոյ եւ ներողամտութեան մասին է խօսքը, որ միայն կարելի է ձեռք ձգել իմաստութեամբ, այլապէս մարդկային տեսակը իր յարուկ նկարագրով ուրիշ բան չէ եթէ ոչ վրէժխնդիր, թշնամութիւն, կռիւ: Իսկ այսպէղ կը ներկայացնէ թէ ինչպէս կարելի է բարեկամութիւն ունենալ երբ յանցանքը կը ծածկուի, այնպէս ինչպէս Աստուծոյ Ինք այդ նախաձեռնութիւնը առաւ երբ մարդուն յանցանքը ծածկեց Իր իսկ միակ Որդոյն արիւնով եւ անգամ մը եւս բարեկամութիւն ստեղծեց Իր եւ մարդուն միջեւ, այլապէս մարդը իր մեղքին պարտաւոր թշնամացած էր Աստուծոյ հետ: